

Zadání pro mě znělo poněkud jasně, napsat krátký článek o tom, jak že jsem to vyhrála. Ono se to totiž nijak moc neočekávalo. Už jen dostat se do Kladna byla věc zapeklitá, ale místo konání jsme úspěšně našli a po krátkém úvodu se tedy šlo na věc. Následoval poslech, čtení a konverzace, u které ze mě vylezlo, že mám kočku, na výměnný pobyt jedeme do Berlína a ráda sportuji. Naštěstí pro mě jsem nebyla jediná, kdo byl zmatený. Ono když vyjde soupeř a prohlásí: „Nevzpomněl jsem si, jak se řekne Šumava, tak jsem řekl Sudety“, zvedne vám to sebevědomí. Následovala dlouhá doba čekání a vyhlásování, při kterém jsme všichni čekali na své poslední místo. Neklaplo to, a tak jsem si domů přivezla pár věcných cen a diplom, kterým panu profesorovi můžu dokázat, že jsem si to nevycucala z prstu. Tímto bych chtěla poděkovat panu profesorovi za to, že mě už jen z toho školního kola vůbec pustil, a také proto, že díky němu narozdíl od ostatních soutěžících vím, že slovo „deshalb“ v němčině existuje.

Anna Křemenáková